

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

17. Octobris. Debent nobis corporis excusationes semper esse suspectæ,
quippe fugam Iuboris, fictâ debilitate virium, prætexere soliti. S. Ignat.
apud Bart. l. 3. f. 218.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

nunc ante tempus affigit; si præteritum;
malo liberati sumus; si præsens; cogita,
statim fore præteritum, ita cogitatione no-
strâ crescit, vel minuitur dolor.

17. Octobris.

*Debent nobis corporis excusationes semper
esse suspectæ, quippe fugam laboris, fictâ
debilitate virium, prætexere soliti. S.
Ignat. apud Bart. l.3, f.218.*

Mala consiliaria est sualitas, in sua
commoda partialis, si una non suffi-
ciat, mille in promptu causas invenit, queis
indulgentiam persuadeat; si omnia ne-
queat incommoda, querit plurima, quæ-
rit difficillima declinare.

Sanitas honestissimum nomen, sanctus
planè titulus, sed sub quo mollices, acedia,
fensualitas, sensuum libertas, passionum
indulgentia, remissio, laxitas, non levia
certè vitia, velut sub sapiro, nidulantur.

Nescit corpus, quid sibi prosit. Præsen-
tia sentit, futura non attendit: quantum
ex indulgentia damnum incurrat, non vi-
det, quia sensu omnia, nihil discursu no-
vit definire. Aliter olim judicabit;

Doloris mensura gloriæ modum desig-
niet,

niet, parvo pœna, immodo nobilis emittur corona. Malè nunc sit corpori, ut aeternum sit bene. Facile toleratur, quod tam ubere solatio pensatur malum.

18. Octobris.

Magnum agit amor proprius; aculos mentis persæpe fascinat, ut putemus impossibilia, quæ si lucem veram admitterent, facile pateret, facilia fuisse, imò, & necessaria.
S. Ignat. ap. eund.

Malè medebitur archiater, si ægris iudicium; pejus, si ejus sensum sequatur. Doleat, modò prosit, nec ferio parcendum, nec igni; gemat, reluctetur æger, modò ad sanitatem conducant vulnera.

Pia hæc carnificina est, sensum præsentem valetudinis amissæ lucro, velut inæstimabili thesauro cōpensat. Nulla foret magis impia benignitas, quam ægro parcere, ut intereat, hoc est, medium salutis eripere.

Grandis infirmitas amor proprius, & ut mala raro sola omnium animi affectionum parens, & antesignanus; cui, si parcimas, mala fovemus innumera, quibus liberari non licet, nisi per proprii amoris excidium

que